

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344723648/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Alliance

Vi har faret paa alskens Omnibus-Tage
Paris ind og ud gennem otte Dage,
har lukket os op med ungdommelig Iver,
hilst Goddag for hver Lygtepæl,
nikket til Urenes venlige Skiver.
Og hun har forstaaet min skønne Sjæl.

En *Dag* . . . hun var delt mellem mig og Sorgen,
har hun opgivet Pligterne mod sit Land,
en *Dag*, vor første Omfavnelser Morgen,
blev hun Kvinde, og jeg var dobbelt Mand.
En Verdensstad for os! hun sad ved min Side;
af Solskin og Andagt flød Vejene hvide.

Hun saa – (hendes Klæder i Solluft bruste)
en Tredjes Lykke . . . maaske . . . hun knuste.
Hun blegned, den blide, hun vidste ej Raad,
men paa mit Haandtryk da blomstrede Rødmen.
Vore Hjærter var vædet af Sødmen,
som gjorde vor Øjerand vaad.

En *Aften* . . . det mørkned i Luxembourgghaven,
vore Hjærter var tyste som Natten og Graven;
vi saa' paa en Sandsten en Bronze-Trold
vældig at lude sig over en Grotte,
hvori to Gudebørn tankeløst blotte
laa brudt af Søvn og forelsket Vold.

Alt var os fuldendt . . . En svulmende Frugt!
Men Aftensmaaltidets Spiser og Vine